

[Christmas Møller.]

faa denne Strejke udsat, saaledes at den Kærlighed, vi har til Ytringsfriheden, maa kunne give sig virkeligt Udslag, saa at Valget ogsaa her i Hovedstaden kunde foregaa under normale Forhold.

Der næst maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft og til Socialdemokratiet, at jeg spørger ikke om det ærede Medlems og hans Partis Stilling til Enkeltheder i de Krav, der er rejst i Typografkonflikten; men naar man er saa gammel, som jeg er, og har levet meget lang Tid under Kampen for 8 Timers Arbejdsdagen og set, hvilket overordentlig vigtigt Program punkt 8 Timers Arbejdsdagens Gennemførelse var, har man Lov til, naar et enkelt Fag fremsætter et meget lidt rimeligt Krav om at komme *under* 8 Timers Arbejdsdagen, at spørge det store socialdemokratiske Parti, som har en saa stor Fortid og haaber paa en lige saa stor Fremtid, om det er Meningen, at det gamle Arbejderkrav og socialdemokratiske Krav om 8 Timers Arbejdsdagen nu forlades, og 7 Timers Arbejdsdagskravet er det, man vil have gennemført.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Forbavelse og Forargelse over, at et enkelt Fag kan rejse Krav om yderligere Arbejdstidsforkortelse, er aldeles ikke paa sin Plads. Det ærede Medlem plejer at være vældig stiv i, hvad der er sket i Fortiden. Nu kan jeg maaske give ham en Oplysning. Det første Fag her i Danmark, der fik 8 Timers Arbejdsdag, det var Typograferne. Det fik de i 1908 som Følge af en Konflikt. Det var paa et Tidspunkt, hvor den almindelige Arbejdsdag i Industrien var 10—10½ Time. Typograferne var de første, saa der er altsaa skabt Præcedens for, at det kan lade sig gøre for et enkelt Fag at være først i Rækken, være Murbrækker.

Der næst. Det er klart belyst af det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen, hvad Grunden er til, at Ytringsfriheden er blevet knægtet. Det er jo det, man beskæftiger sig med, at Ytringsfriheden er knægtet, at visse Dagblade i København ikke kan udkomme, og at det er svært at faa Valgmateriale trykt i København. Nuvel, hvad siger saa det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen? Han siger, at det er en Selvfølge, at Arbejdsgiverforeningen og Bogtrykkerforeningen ikke vil kunne tillade nogen Undtagelse; selv om

Typograferne er aldrig saa villige til — det være sig med eller uden det ærede Medlem Hr. Hans Hedtofts Medvirken — at gaa i Arbejde ved de københavnske Dagblade, faar de ikke Lov til det. Saa synes jeg ærligt talt, man skal adressere sin Forargelse over den saakaldte Knægtelse af Ytringsfriheden andre Steder hen.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard siger, at Typografstrejken er Aksel Larsens Værk, og han er her paa Linie med det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen, der siger, at kommunistisk prægede Arbejdere behersker Situationen. Men maa jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at blandt de københavnske Typografer er der flere, der har socialdemokratisk Medlemskort i Lommen end kommunistisk Partibog. Det er en Kendsgerning. Videre. Beslutning om Overenskomststop sigelse og Strejkevarsels Afsendelse blev truffet ved Urafstemning med ca. 3 000 Ja og ca. 100 Nej. Jeg tror nu ikke, man skal overvurdere, saa at man siger, at der er 3 000 Kommuniste blandt de københavnske Typografer. Videre. Det Udvalg paa 4 Mand, som afviste Forligsmandens mærkværdige Antydning af et Mæglingsforslag, bestod af 1 Kommunist, nemlig Brauer, og 3 Socialdemokrater, nemlig Lundin, K. A. Jørgensen og Sekretær Jensen fra De samvirkende Fagforbund. Jeg siger ikke dette for at paadutte Socialdemokraterne et Ansvar, jeg siger det blot, for at man ikke skal gaa hen og tage fejl af Situationen.

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er udløbet. Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen, at det nytter slet ikke, han gaar her op og for tredje Gang holder sin Ordførertale fra i Gaar. Det er slet ikke det, det drejer sig om. Selve Sagen ligger i den Henseende fuldkommen klar. Der var overhovedet ingen — det er noget, alle ved —, der var ingen inden for Socialdemokratiet, der overhovedet havde tænkt paa at forlange Nedsættelse af Tjenestetiden i Forbindelse med denne Lov. Man var enig med Venstre og Konservative med Hensyn til selve Loven og dens Forlængelse i dens oprindelige Skikkelse. Da vi stillede et ganske sagligt Forslag om Nedsættelse af Tjenestetiden, saa pludselig erklærede Socialdemokratiet, at man var rede til at stemme for dette Forslag for at styrte Regeringen, ikke paa Grund af Forslagets Ind-